

Nr 887

Av herr **Tobé m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts skrivelse nr 67, med överlämnande av redogörelse från Nordiska rådets svenska delegation.*

Oljeskadorna har länge utgjort ett svårbekämpat samhällsont. I fråga om oljeutsläppen på havet har man i första hand velat komma till rätta med dessa genom internationella överenskommelser. För närvarande är 1954 års konvention i kraft, medan 1962 års skärpande konvention ännu ej trätt i kraft ehuru redan 12 stater har ratificerat den. Lika viktigt som att bestämmelserna bygges ut är emellertid att de regler som finns verkligen blir efterföljda.

Nordiska rådet har vid sin session innevarande år tagit upp kontrollfrågan och i en rekommendation nr 9/1965 hemställt till regeringarna att söka få till stånd en effektiv övervakning av att oljeutsläpp ej sker i havet i strid mot 1954 års i kraft varande oljeskadekonvention. För arbetet med denna rekommendation har Danmark utsetts att vara koordinerande land. Med hänsyn till frågans vikt bör man emellertid även på svensk sida ägna saken omedelbar uppmärksamhet.

I det material, som införskaffats av Nordiska rådet, har klarlagts behovet av en förbättrad kontroll av att 1954 års konvention efterföljes. Man är föga hjälpt av vidgade konventionsregler, därest icke de redan existerande konventionsbestämmelserna iakttages av dem de angår. Det förekommer nu oljeutsläpp i betydande omfattning i strid mot gällande regler.

I sitt svar å Kungl. Maj:ts skrivelse nr 67 bör enligt vår mening riksdagen understryka angelägenheten av att Kungl. Maj:t omedelbart sätter in alla krafter på att Nordiska rådets rekommendation om förbättrad övervakning av oljeskadekonventionens iakttagande verkställs. Det är nödvändigt att på denna punkt alla tillgängliga resurser i Norden — i form av t. ex. tull- och annan sjöbevakning, lotspersonal, sjömilitär personal, hamnpolis och fartygsinspektion — samordnas i första hand för att förhindra överträdelser men också för att tillse att, då konventionen överträts, det snarast utredes vem som gjort sig skyldig till det olovliga utsläppet, så att denne kan bli vederbörligen bestraffad. Endast om överträdelser verkligen beivras, kan respekt skapas för konventionen. I utredningen över medlemsförslaget till Nordiska rådet finns ett omfattande material om hur denna övervakning kan ordnas. Detta material bör utnyttjas.

Under åberopande av det anförda hemställs,

att riksdagen måtte i sitt yttrande över Kungl. Maj:ts

skrivelse nr 67 uttala bestämda önskemål om skärpt övervakning av att 1954 års oljeskadekonvention strikt iakttages i svenska och nordiska farvatten.

Stockholm den 4 maj 1965

Erik Tobé

Carl-Wilh. Lothigius

Nils Kellgren

Lennart Mattsson